

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 21Csp/85/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620203694
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulaj
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2021:6620203694.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Jánom Šulajom v spore žalobcu: D. U., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom K. Š. XXXX/XX, XXX XX A., štátny občan SR, v zastúpení JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom ul. J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, IČO: 37 756 508 proti žalovanému: VÚB Leasing, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 820 05 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 31 318 045, v zastúpení Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Námestie sv. Egídia 40/93, Poprad, IČO: 44 250 029, o zaplatenie 5.373,80 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 5.373,80 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.777,16 € počnúc dňom 19.8.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 596,64 € od 27.10.2020 až do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohoto rozsudku.

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** nahradiť žalobcovi trovy konania v celosti, vo výške ako bude rozhodnuté osobitným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom, v lehote troch dní od právoplatnosti tohoto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 5.373,80 € s príslušenstvom od žalovaného, pričom uviedol, že dňa 7.10.2015 uzatvoril žalobca s predávajúcim AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. (ďalej aj len „Predávajúci“) kúpnu zmluvu (ďalej aj len „Kúpna zmluva“) na kúpu osobného automobilu SUZUKI Swift 1.2 VVT GLX Special Edition, VIN: TSMNZC72S00529037 (ďalej aj len „automobil“) za kúpnu cenu vo výške 7.759,00 Eur s tým, že časť kúpnej ceny vo výške 1.200,00 Eur bude Predávajúcemu uhradená pri podpise Kúpnej zmluvy a doplatok kúpnej ceny vo výške 6.559,00 Eur mal byť Predávajúcemu uhradený prostredníctvom úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.: 120157343 (ďalej aj len „Zmluva o úvere“) uzatvorenej so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej aj len „právny predchodca žalovaného“). Poskytnutý úver mal žalobca žalovanému splatiť 60 mesačnými splátkami vo výške mesačnej splátky 198,88 Eur. Celková čiastka splatná spotrebiteľom tak predstavovala sumu 11.932,80 Eur (60 x 198,88 Eur).

Zmluva o úvere neobsahuje niektoré z obligatórnych náležitostí požadovaných zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere (ďalej aj len „zákon č. 129/2010 Z.z.“). Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať

- v súlade s písm. g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie - celková výška spotrebiteľského úveru 7.801,00 Eur uvedená v Zmluve o úvere je nesprávna, nakoľko správna výška spotrebiteľského úveru je 6.559,00 Eur.

- v súlade s písm. k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov - RPMN 19,78 % uvedená v Zmluve o úvere je nesprávna, nakoľko správna výška RPMN činí 29,06 %.

Žalovaný dáva do pozornosti, že Kúpna zmluva a Zmluva o úvere sú zmluvami vzájomne závislými a je nevyhnutné ich posudzovať ako jeden celok podľa § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vzájomné prepojenie Kúpnej zmluvy a Zmluvy o úvere a nutnosť ich spoločného posudzovania vyhodnotil aj NS SR (Rozhodnutie NS SR, sp. zn.: 5 Sžo 21/2013 zo dňa 30.04.2014 ako aj Rozhodnutie NS SR, sp. zn.: 8 Sžo 2/2013 zo dňa 23.01.2014). Možno konštatovať, že podstatnou spotrebiteľskou zmluvou pre právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným bola práve Kúpna zmluva, z ktorej ustanovení ako aj skutkových okolností pri predaji vozidla jasne vyplýva, že tvorí právny základ na uzatvorenie Zmluvy o úvere na prefinancovanie ceny automobilu. Vznik Zmluvy o úvere bol jednoznačne závislý od vzniku Kúpnej zmluvy! Kúpna zmluva tak obsahuje jasný a určitý prejav vôle žalobcu získať úver v konkrétnej výške 6.559,00 Eur (vypočítané ako kúpna cena automobilu vrátane jeho súčastí a príslušenstva 7.759,00 Eur mínus zaplatená akontácia 1.200,00 Eur). Uvedená suma 6.559,00 Eur mala byť výškou úveru v Zmluve o úvere, avšak v Zmluve o úvere je uvedená iná výška úveru 7.801,00 Eur. Neexistuje žiadne také dojednanie, na podklade ktorého bolo možné odchyliť sa od jasnej vôle žalobcu prejavenej v Kúpnej zmluve. Žalovaný má za to, že medzi stranami nedošlo k zhodnému prejavu vôle ohľadne celkovej výšky úveru. Právny predchodca žalovaného svojvoľne zmenil (navýšil) v Zmluve o úvere výšku úveru na 7.801,00 Eur oproti výške úveru dohodnutej v Kúpnej zmluve (6.559,00 Eur). V predmetných zmluvných vzťahoch, ktoré sú od seba vzájomne závislé (Kúpna zmluva a Zmluva o úvere) chýba zhodný prejav vôle o výške úveru 7.801,00 Eur a nemožno takéto dojednanie akceptovať ako obojstrannú dohodu o výške úveru. Žalobca poukazuje na rozsudok NS SR sp. zn. 6Sžo/61/2014 zo dňa 26.8.2015. Právny predchodca žalovaného svojvoľne a jednostranne doplnil Predmet financovania B. Zmluva o úvere v časti PREDMET FINANCOVANIA B uvádza určité doplnkové služby:

- Bezdrôtová kamera s navigáciou 140,00 Eur
- Garancia Carlife 540,00 Eur
- MiniGap 200,00 Eur
- Doplnkový zákaznícky servis 299,00 Eur
- Balíček povinnej výbavy 48,00 Eur
- Čierne koberce 15,00 Eur

Predmet financovania B predstavuje spolu sumu 1.242,00 Eur.

Uvedené doplnkové služby neboli vyžiadané a ani individuálne dojednané v súlade s § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom dôkazné bremeno v prípade preukázania opaku tohto tvrdenia, nesie práve dodávateľ (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). V tejto súvislosti poukazujeme aj na skutočnosť, že zákon č. 129/2010 Z.z. jasne rozlišuje medzi poskytnutým úverom a celkovými nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom, preto je vylúčené, aby náklady spojené s poskytnutím úveru tvorili súčasť istiny poskytnutého úveru. Namieta nesprávnosť celkovej výšky úveru, nakoľko boli do úveru (istiny) započítané doplnkové služby, ktoré sú v skutočnosti súčasťou povinných nákladov úveru (§ 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z.). Uvádza, že dojednávanie predmetnej zákonnej náležitosti týmto spôsobom bolo opakovane posúdené Slovenskou obchodnou inšpekciou ako nekalá obchodná praktika vo forme klamlivého konania vo vzťahu k cene služby a k spôsobu jej výpočtu. Právny predchodca žalovaného sa dopustil porušenia právnej povinnosti vyplývajúcej mu z právnej normy ustanovenej v § 7 ods. 1, 2 písm. a), b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, keďže spotrebiteľ nemohol ovplyvniť obsah zmluvných podmienok a súčasne žalovaný so spotrebiteľom výšku úveru individuálne nedohodol (takéto konanie zákonodarcu považuje za nekalú obchodnú praktiku a súčasne ju zakazuje - § 7 zákona č. 250/2007 Z. z.).

Pre výpočet RPMN sú dôležité vstupné parametre, a to:

- dátum pôžičky: 07.10.2015
- skutočná výška pôžičky: 6.559,00 Eur
- periodicita splátok: mesačne
- počet splátok: 60
- výška splátok: 198,88 Eur

V Zmluve o úvere je uvedená RPMN v nesprávnej výške 19,78 %. Vychádzajúc zo správnej výšky úveru 6.559,00 Eur, má byť údaj RPMN v správnej výške 29,06 %. Na základe uvedeného zastáva názor, že v Zmluve o úvere je údaj o RPMN uvedený v nesprávnej výške.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak:

- v súlade s písm. b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2
- písm. a) až l), s), z) a aa),
- v súlade s písm. d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Ako ďalší dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, dáva do pozornosti § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., kde sa uvádza: „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.“ Dodávateľ je pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver povinný postupovať s odbornou starostlivosťou, inak je dodávateľ vystavený sankcii v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalobca navrhuje, aby žalovaný hodnoverne preukázal, že nedošlo k hrubému porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.

Žalobcovi bol na základe Zmluvy o úvere poskytnutý úver vo výške 6.559,00 Eur. Žalobca v prospech žalovaného uhradil za obdobie od 20.11.2015 do 20.07.2020 sumu vo výške 11.336,16 Eur (počet vykonaných mesačných splátok 57 x výška mesačnej splátky 198,88 Eur) - uvedené vyplýva z listiny označenej ako „Prehľad transakcií od 22.10.2015 do 31.07.2020“. Nakoľko bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 6.559,00 Eur a reálne už zaplatil sumu 11.336,16 Eur, a súčasne žalovaný nemá nárok na odplatu (úroky a poplatky) za poskytnutý úver, potom sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil sumou 4.777,16 Eur za obdobie od 20.07.2018 do 20.07.2020. K vzniku bezdôvodného obohatenia došlo po prvý raz dňa 20.07.2018, kedy bola uhradená suma žalobcom vo výške 198,88 Eur (dátum úhrady v sume 198,88 Eur zo dňa 20.07.2018) z ktorej časť 194,84 Eur bola započítaná na istinu úveru a časť sumy vo výške 04,04 Eur už predstavuje sumu bezdôvodného obohatenia žalovaného. Žalobca si podanou žalobou uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 4.777,16 Eur za obdobie od 20.07.2018 do 20.07.2020, ktoré bolo prijaté žalovaným bez právneho dôvodu.

Žalovaný bol vyzvaný k dobrovoľnému plneniu prostredníctvom predžalobnej výzvy. Keďže požadovaná suma nebola zo strany žalovaného do dnešného dňa uhradená, žalobca je nútený sa so svojim nárokom obrátiť na súd. Žalobca si uplatňuje zákonné úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne počnúc dňom 19.08.2020 (deň nasledujúci po poskytnutej lehote na plnenie v predžalobnej výzve zo dňa 11.08.2020).

2. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril podaním zo dňa 2.10.2020, pričom uviedol, že žalobca sa žalobou domáha určenia, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120157343 zo dňa 07.10.2015 (ďalej len „Zmluva“) je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že v Zmluve nie sú uvedené obligatórne náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Doplatok kúpnej ceny a kúpna cena za doplnkový tovar sú celkom jednoznačne predmetom úverového financovania, keďže na zaplatenie všetkých týchto položiek si žalobca vzal spotrebiteľský úver.

V prvom rade je potrebné uviesť, že neexistuje zákonné obmedzenie financovania viacerých tovarov a služieb jedným spotrebiteľským úverom. Spotrebiteľ si môže vziať úver na financovanie jedného tovaru, viacerých tovarov, viacerých služieb, alebo kombinácie viacerých tovarov a služieb. Tieto tovary a služby môže financovať sčasti sám, alebo ich môže financovať výlučne z úverových zdrojov.

Aj Zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne pripúšťa možnosť úverového financovania ako tovarov, tak aj služieb.

V danom prípade spotrebiteľ kupoval nasledovný tovar: SUZUKI Swift a okrem neho aj predmet financovania B, teda doplnkový zákaznícky servis, čierne koberce do auta, bezdrôtovú kameru s navigáciou, poistenie Carlife Garance, MiniGap a balíček povinnej výbavy v celkovej cene 1.242,- €. Kúpu vozidla financoval sčasti z vlastných prostriedkov a sčasti z úveru. Kúpu ostatných vecí a služieb financoval výlučne z úveru, ktorý mu poskytol veriteľ

Kúpna cena predmetu financovania B v sume 1.242,- € je súčasťou istiny predmetného úveru, a teda je v zmluve zahrnutá do výšky úveru celkom, nakoľko predstavuje cenu služieb dodaných v zmysle požiadavky spotrebiteľa.

O výške istiny úveru ako aj o Predmete financovania B bol žalobca zároveň informovaný jednak v Žiadosti o uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, ako aj v samotnej Zmluve o úvere.

Uvedené služby si žalobca dojednal v rámci zmluvného vzťahu so spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. a s predmetnými poskytnutými službami súhlasil, čo osvedčil aj svojim podpisom na predmetnej faktúre.

Dané služby v zmysle uvedenej faktúry ktoré si žalobca objednal, nesúvisia s predmetom podnikania veriteľa a vznikli ako následok zmluvného dojednania medzi žalobcom a treťou osobou. Veriteľ v danom vzťahu vystupuje ako osoba poskytujúca úver, ktorého účelom bolo práve prefinancovanie služieb špecifikovaných v predmetnej faktúre. Teda uvedený zmluvný vzťah je mimo dispozíciu veriteľa, nakoľko je len spoločnosťou, ktorej predmetom činnosti je najmä poskytovanie spotrebných úverov a teda v rámci svojej podnikateľskej činnosti poskytuje svojim klientom finančné prostriedky, o ktoré však musia klienti vopred požiadať.

Je tiež potrebné si uvedomiť, že veriteľ neponúka doplnkový tovar a služby ako povinnú súčasť kúpnej zmluvy a teda aj úverového financovania. Spotrebiteľ mal možnosť uzavrieť kúpnu zmluvu výlučne na tovar A, teda na osobný automobil. Tovar a službu B kupovať, resp. financovať nemusel.

Ak by si žalobca nevybral doplnkový zákaznícky servis a poistenie ako doplnkovú službu, nemusel by si na ne vziať úver a dostal by nižší úver výlučne na kúpu vozidla. Nejde teda o vynútený náklad, ani o vynútený úver, ale o samostatný úver, ktorým žalobca financoval samostatnú službu a samostatný tovar. Poistenie nebolo podmienkou poskytnutia úveru.

Nie bez významu je tu tiež skutočnosť, že veriteľ nepredáva ani auto, ani doplnkový tovar, ani poistenie. Veriteľ len financuje tovar a služby podľa záujmu spotrebiteľa. Veriteľ nemá povinnosť hodnotiť cenu tovaru a služieb, ktorých výber neovplyvňuje. Výška kúpnej ceny je vecou dohody medzi kupujúcim a predávajúcim, to isté platí o výške poistného ako výsledku dohody medzi poisťníkom a poisťovateľom. Celková výška spotrebiteľského úveru predstavovala sumu 7.801,- €, z toho na financovanie kúpy automobilu bolo spotrebiteľovi poskytnutých 6.559,- € a na doplnkový tovar 1.242,- € - všetky položky tvoria istinu úveru a o tejto skutočnosti bol spotrebiteľ výslovne upovedomený jednak v predzmluvnom formulári ako aj v zmluve o spotrebiteľskom úvere a s takouto výškou spotrebiteľ súhlasil.

Celková výška úveru bola teda jasne a zrozumiteľne v zmluve vyjadrená a žalobca nevie v čom spočíva neurčitost' daného údaju, zároveň žalovaný poukazuje na skutočnosť, že žiaden hmotnoprávny predpis platný na území SR neurčuje čo môže, respektíve čo nesmie tvoriť istinu úveru. Podľa právneho názoru žalovaného je v plnej dispozícii zmluvných strán dohodnúť sa na výške poskytnutých prostriedkov tvoriacich výšku istiny každého úveru.

Vzhľadom k tomu, že doplnková služba nie je podmienkou získania spotrebiteľského úveru a ani ich spotrebiteľ nemusí zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nevstupujú tieto do výpočtu RPMN na strane celkových nákladov a hodnota RPMN je teda v predmetnej spotrebiteľskej Zmluve uvedená v správnej výške 19,78 %, ktorej výpočet je uvedený v listine Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN.

Na podporu svojich tvrdení žalovaný poukazuje na rozsudok Krajského súdu Žilina, sp.zn. 5CoCsp/7/2020 zo dňa 31.03.2020.

Žalovaný súdu taktiež predkladá odpoveď Národnej banky Slovenska zo dňa 24.04.2020, ktorá posudzovala Zmluvy žalovaného, kde bolo konštatované: „Súčasťou dokumentácie je aj predzmluvný formulár „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ (ďalej len „formulár“), ktorým veriteľ poskytuje spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere...Z formulára ani z ostatných zmluvných a predzmluvných dokumentov nevyplýva, že by uzatvorenia poistenia alebo kúpa doplnkovej služby či tovaru bola podmienkou na poskytnutie úveru.

Zo žiadosti, formulára ako aj zmlúv je podľa nášho názoru určiteľné aké doplnkové služby, tovary alebo poistné produkty a v akej sume sa úverom financujú.“

Žalovaný na základe vyššie uvedeného žiada žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

3. Žalobca písomným podaním zo dňa 20.10.2020 rozšíril žalobu a vyjadril sa k vyjadreniu žalovaného, pričom uviedol, že z listiny označenej ako „QuatroCar adresovaná pánovi U. zo dňa 05.10.2020“ vyplýva, že nakoľko žalobca zaplatil poslednú splátku zo Zmluvy o úvere číslo 120157343, došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Z uvedenej listiny je teda zrejmá skutočnosť, že žalobca zaplatil všetky splátky v zmysle Zmluvy o úvere, t.j. 60 (počet splátok) vo výške 198,88 Eur. Žalobca tak celkovo uhradil v prospech žalovaného sumu vo výške 11.932,80 Eur (60 x 198,88 Eur).

Avšak v žalobe je uvedené, že žalobca v prospech žalovaného uhradil sumu vo výške 11.336,16 Eur (57 x 198,88 Eur) za obdobie od 20.11.2015 do 20.07.2020, čo vyplýva aj z listiny označenej ako „Prehľad transakcií od 22.10.2015 do 31.07.2020“, ktorý bol priložený k žalobe. Právny zástupca žalobcu vychádzal pri počítaní úhrad len z úhrad uvedených na listine označenej ako „Prehľad transakcií od 22.10.2015 do 31.07.2020“, nakoľko listinu označenú ako „QuatroCar adresovaná pánovi U. zo dňa 05.10.2020“ mal žalobca ako aj jeho právny zástupca k dispozícii len po podaní žaloby, keďže poslednú splátku uhradil žalobca v zmysle Zmluvy o úvere až v septembri 2020.

Z listiny označenej ako „Doklad o úhrade splátok zo dňa 20.08.2020 a 20.09.2020“ vyplýva, že žalobca po podaní žaloby uhradil dňa 20.08.2020 sumu vo výške 198,88 Eur a dňa 20.09.2020 sumu vo výške 198,88 Eur, t.j. spolu sumu vo výške 397,76 Eur (2 x 198,88 Eur), ktoré neboli zahrnuté do žalovanej sumy.

Žalobca súhrnne uvádza nasledovné:

- z listiny označenej ako „QuatroCar adresovaná pánovi U. zo dňa 05.10.2020“ vyplýva, že žalobca uhradil sumu 11.932,80 Eur (60 x 198,88 Eur)

- z listiny označenej ako „Doklad o úhrade splátok zo dňa 20.08.2020 a 20.09.2020“ vyplýva, že žalobca uhradil sumu 397,76 Eur (2 x 198,88 Eur)

- z listiny označenej ako „Prehľad transakcií od 22.10.2015 do 31.07.2020“ vyplýva, že žalobca uhradil sumu 11.336,16 Eur (57 x 198,88 Eur)

Z uvedeného vyplýva, že v čase podania žaloby mal mať žalobca uhradených 58 splátok, keďže posledné dve splátky doplatil po podaní žaloby, avšak z prehľadu úhrad priloženého k žalobe vyplýva úhrada len 57 splátok, avšak potrebné je vychádzať najmä z listiny označenej ako „QuatroCar adresovaná pánovi U. zo dňa 05.10.2020“, z ktorej je zrejmé, že žalobca uhradil všetkých 60 splátok tak ako je uvedené v Zmluve o úvere.

Na základe uvedeného teda žalobca uhradil celkovo sumu vo výške 11.932,80 Eur (60 x 198,88 Eur), čo je výška celkovej čiastky uvedenej v Zmluve o úvere.

Nakoľko máme za to, že žalobca uhradil celkovo sumu vo výške 11.932,80 Eur (suma úhrad odlišná ako v žalobe - 11.336,16 Eur), je potrebné uviesť aj správne údaje, čo sa týka bezdôvodného obohatenia.

K vzniku bezdôvodného obohatenia došlo po prvý raz dňa 20.06.2018, kedy bola uhradená suma žalobcom vo výške 198,88 Eur (dátum úhrady v sume 198,88 Eur zo dňa 20.06.2018) z ktorej časť 194,84 Eur bola započítaná na istinu úveru a časť sumy vo výške 04,04 Eur už predstavuje sumu bezdôvodného obohatenia žalovaného.

Nakoľko bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 6.559,00 Eur a reálne už zaplatil sumu 11.932,80 Eur, a súčasne žalovaný nemá nárok na odplatu (úroky a poplatky) za poskytnutý úver, potom sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne celkovo obohatil sumou 5.373,80 Eur za obdobie od 20.06.2018 do 20.09.2020.

Celková výška bezdôvodného obohatenia žalovaného predstavuje sumu vo výške 5.373,80 Eur.

Žalobca si podanou žalobou uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 4.777,16 Eur.

Na základe vyššie uvedených skutočností tak žalobca navrhuje žalobu rozšíriť o sumu 596,64 Eur (celkové bezdôvodné obohatenie žalovaného 5.373,80 Eur mínus uplatňovaná suma v žalobe 4.777,16 Eur).

Z vyjadrenia žalovaného je zrejmé, že ignoruje podstatnú skutočnosť, že kúpna a úverová zmluva sú závislé zmluvy. Následne rozvíja svoju argumentáciu bez zohľadnia existencie kúpnej zmluvy (bez ktorej by vôbec nedošlo k uzavretiu úverovej zmluvy) a navyše s poukazom na listiny bez právneho významu a vplyvu na výšku úveru (napr. faktúra).

Argumentácia žalovaného je nesprávna, nakoľko je založená na nerefektovaní podstaty prejednávanej veci a na ignorácii základných skutkových ako aj právnych súvislostí.

Žalovaný nereflektuje a opomína

- že kúpna zmluva a úverová zmluva sú vzájomne závislé zmluvy v zmysle § 52a ods. 2 OZ

- že žalovaný a predajca sú síce dva právne odlišné subjekty, ale vzájomne spolupracujúce, keďže žalovaný splnomocnil predajcu na uzavretie úverovej zmluvy

Kúpna zmluva (uzatvorená medzi žalobcom a AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s.) a úverová zmluva (uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným) boli uzatvorené na tom istom rokovaní, na tom istom mieste, uzavretie úverovej zmluvy priamo záviselo od uzatvorenia kúpnej zmluvy na auto, kúpna zmluva priamo rieši financovanie doplatku kúpnej ceny formou úveru.

Vzájomné prepojenie kúpnej zmluvy a zmluvy o úvere a nutnosť ich spoločného posudzovania vyhodnotil aj NS SR (Rozhodnutie NS SR, sp. zn.: 5 Sžo 21/2013 zo dňa 30.04.2014, Rozsudok NS SR, sp. zn.: 8Sžo 2/2013 zo dňa 23.01.2014).

Ďalej poukazuje na skutočnosť, že AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. bola spoločnosťou poverenou dojednaním spotrebiteľského úveru zo strany právneho predchodcu žalovaného a právny predchodca žalovaného (Consumer Finance Holding, a.s. - právny nástupca žalovaný VÚB Leasing, a.s.) JE ZODPOVEDNÝ za konanie svojho zástupcu a sprostredkovateľa (AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s.).

S poukazom na § 22 OZ, ktoré upravuje zmluvné zastúpenie vyplýva, že „Zástupcom je ten, kto je oprávnený konať za iného v jeho mene. Zo zastúpenia vznikajú práva a neadekvátne.

Právny predchodca žalovaného sa rozhodol a poveril zastupovaním sprostredkovateľa, ktorý ho zastupoval pri uzatváraní úverovej zmluvy, ktorej uzatvorenie bolo priamo závislé od kúpnej zmluvy. Pripomína tiež, že predávajúci motorového vozidla musel vedieť o financovaní ktorých položiek mal žalobca záujem a o ktoré naopak záujem nemal a v súlade s tým mal postupovať aj pri koncipovaní Úverovej zmluvy, v ktorej vystupoval ako sprostredkovateľ.

Jedine žalovaný nesie zodpovednosť za konanie svojho právneho predchodcu, a teda za správnosť a úplnosť všetkých povinných náležitostí v úverovej zmluve, bez ohľadu na skutočnosť, či úverovú zmluvu podpisoval právny predchodca žalovaného osobne, alebo v zastúpení.

Nesprávny vstupný údaj o výške poskytnutého úveru má v konečnom dôsledku za následok aj nesprávne uvedenú náležitosť RPMN. Na základe uvedeného zastávame názor, že celkové náklady úveru vyjadrené prostredníctvom RPMN v Zmluve o úvere, sú uvedené v nesprávnej výške, v neprospech spotrebiteľa.

Kúpna zmluva obsahuje jasný a určitý prejav vôle žalobcu získať úver v konkrétnej výške 6.559,00 Eur, avšak v úverovej zmluve je uvedená iná výška úveru 7.801,00 Eur.

Právny predchodca žalovaného svojvoľne zmenil v úverovej zmluve výšku úveru oproti výške úveru uvedenej v kúpnej zmluve.

Dáva do pozornosti, že kúpna zmluva je právne významným a záväzným dokumentom nie len pre úverovú zmluvu, ale logicky aj pre vystavenie faktúry a žiadosť o uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Faktúra, žiadosť o uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, rovnako ako zmluva o úvere, musia rešpektovať jasne a zrozumiteľne vôľu prejavenu žalobcom v kúpnej zmluve a nemôže slúžiť na to, aby vzbudzovala dojem samostatnosti a nezávislosti úverovej zmluvy.

Taktiež ani faktúra vystavená Predávajúcim, hoci by aj bola podpísaná žalobcom, nemôže tvoriť platnú súčasť spotrebiteľského kontraktu.

Navyše, vzájomné prepojenie je potrebné nachádzať medzi Kúpnu zmluvou a úverovou zmluvou, keďže nie faktúra a úverová zmluva, ale kúpna zmluva a úverová zmluva predstavujú totožný spotrebiteľský vzťah.

Žalovaným predkladanú faktúru považujeme za týchto okolností za irelevantný listinný dôkaz pre posúdenie súdnej veci z dôvodov, že:

- faktúra je iba účtovným dokladom, bez právnej záväznosti vo vzťahu k obsahu zmlúv
- vo faktúre sa nenachádzajú žiadne dojednania, ktorými by žalobca prejavoval záujem o prefinancovanie tam uvedených služieb a tovarov formou úveru na základe zmluvy o úvere č. 120157343 zo dňa 07.10.2015
- medzi faktúrou a zmluvou o úvere neexistuje žiadne prepojenie

Z uvedeného vyplýva, že právne významným dokumentom je vo vzťahu k výške úveru práve kúpna zmluva!

Povinnosťou právneho predchodcu žalovaného bolo postupovať v súlade s odbornou starostlivosťou a rešpektovať prejavenu vôľu v kúpnej zmluve.

Zmluva o úvere v časti PREDMET FINANCOVANIA B uvádza doplnkové služby : bezdrôtová kamera s navigáciou - 140,00 Eur, Garancia Carlife - 540,00 Eur, MiniGap - 200,00 Eur, doplnkový zákaznícky servis - 299,00 Eur, balíček povinnej výbavy - 48,00 Eur, čierne koberce - 15,00 Eur.

PREDMET FINANCOVANIA B tak predstavuje spolu sumu vo výške 1.242,00 Eur.

Žalobca popiera, že by mal pri uzatvorení spotrebiteľského kontraktu záujem resp. vôbec nejakú vedomosť o nutnosti financovať okrem vozidla aj doplnkové služby prostredníctvom úveru. Aj z logiky samej je vylúčené, aby mal žalobca záujem o uvedené doplnkové služby, o ktorých ani nevie, čo je ich obsahom, ktoré mu neboli nikdy dodané a tak ani nie sú v jeho prospech. V súvislosti s týmito tzv. službami je potom potrebné hovoriť ako o povinných a súčasne fiktívnych doplnkových službách, nakoľko žalobcovi neboli reálne žiadne také služby poskytnuté.

Zo Zmluvy o úvere je potom zrejmé, že právny predchodca žalovaného neoprávnene učinil súčasťou výšky úveru aj náklady žalobcu v súvislosti s poskytnutím úveru.

Čo sa týka bezdrôtovej kamery s navigáciou, malo ísť o darček predstavujúci príslušenstvo k motorovému vozidlu, ktorý poskytol žalobcovi právny predchodca žalovaného prostredníctvom sprostredkovateľa.

Rozhodovacia činnosť slovenských súdov sa už ustálila na tom, že je neprípustné navyšovať výšku úveru nákladmi spojenými s poskytnutím úveru. Nie je pritom dôležité označenie týchto nákladov. Postup právneho predchodcu žalovaného ohľadom dojednávania výšky úveru v súvislosti so Zmluvou o úvere je len pokračovaním nekalého správania vytykaného už v minulosti Najvyšším súdom SR, ibaže

praktizovaným za použitia inak formálne označených povinných nákladov v súvislosti s poskytnutím úveru.

Zhrňujúco uvádza, že doplnkové služby uvedené v PREMDETE FINANCOVANIA B Zmluvy o úvere sú v danom prejednávacom prípade povinnými nákladmi žalobcu v súvislosti s poskytnutím úveru (ust. § 2 písm. g) zákona č.129/2010), ktoré nemali tvoriť súčasť istiny.

4. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu písomne vyjadril podaním zo dňa 4.12.2020, pričom uviedol, že spotrebiteľské úverové financovanie je odplatné poskytnutie peňažných prostriedkov na kúpu tovarov a služieb, ktoré si podľa svojho uváženia vyberá spotrebiteľ. Veriteľ teda financuje vzťahy medzi spotrebiteľom a tretími osobami. Z uvedeného pohľadu je irelevantné, či financuje jeden alebo viacero takýchto vzťahov. Je dokonca irelevantné, či sa spotrebiteľský úver poskytnutý na financovanie viacerých kúpnych zmlúv považuje za jeden úver alebo viacero úverov. Dôležité je iba to, aby boli splnené všetky obligatórne náležitosti predpísané pre spotrebiteľské úvery, najmä náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z.

Irelevantné je z tohto hľadiska aj to, či je zmluva o kúpe tovaru, alebo služby v písomnej forme, alebo je uzavretá ústne či konkludentne. To platí samozrejme s výnimkou situácie, keď je písomná forma zákonnou podmienkou platnosti takejto zmluvy (napr. poisťná zmluva). Neexistuje zákonné obmedzenie financovania viacerých tovarov a služieb jedným spotrebiteľským úverom. Spotrebiteľ si môže vziať úver na financovanie jedného tovaru, viacerých tovarov, viacerých služieb, alebo kombinácie viacerých tovarov a služieb. Tieto tovary a služby môže financovať sčasti sám, alebo ich môže financovať výlučne z úverových zdrojov.

Aj Zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne pripúšťa možnosť úverového financovania ako tovarov, tak aj služieb.

Pri úverovom financovaní tovaru a služieb platí, že predmet financovania si vyberá spotrebiteľ sám a veriteľ do neho nijakým spôsobom nezasahuje. Veriteľ má v tomto smere len jedinú povinnosť - uviesť v úverovej zmluve opis financovaného tovaru alebo služby.

Je tiež potrebné si uvedomiť, že veriteľ neponúka doplnkový tovar a služby ako povinnú súčasť kúpnej zmluvy a teda aj úverového financovania. Spotrebiteľ mal možnosť uzavrieť kúpnu zmluvu výlučne na tovar A, teda na osobný automobil. Tovar a službu B kupovať, resp. financovať nemusel.

Ak by si žalobca nevybral doplnkový zákaznícky servis a poistenie ako doplnkovú službu, nemusel by si na ne vziať úver a dostal by nižší úver výlučne na kúpu vozidla. Nejde teda o vynútený náklad, ani o vynútený úver, ale o samostatný úver, ktorým žalobca financoval samostatnú službu a samostatný tovar. Poistenie nebolo podmienkou poskytnutia úveru.

Nie bez významu je tu tiež skutočnosť, že veriteľ nepredáva ani auto, ani doplnkový tovar, ani poistenie. Veriteľ len financuje tovar a služby podľa záujmu spotrebiteľa. Veriteľ nemá povinnosť hodnotiť cenu tovaru a služieb, ktorých výber neovplyvňuje. Výška kúpnej ceny je vecou dohody medzi kupujúcim a predávajúcim, to isté platí o výške poisťného ako výsledku dohody medzi poisťníkom a poisťovateľom. Žalobca je priemerným spotrebiteľom, ktorého Európske sekundárne právo v smernici 2005/29/ES definuje ako spotrebiteľa, ktorý „je v rozumnej miere rozumný a opatrný, s ohľadom na sociálne, kultúrne a jazykové faktory“. Priemerný spotrebiteľ je teda osoba, ktorá disponuje určitou rozumovou vyspelosťou a dokáže kriticky uvažovať. Podkladom pre posudzovanie priemerného spotrebiteľa môžu byť i úvodné ustanovenia českého občianskeho zákonníka, kde sa v § 4 ods. 1 ustanovuje, že „má sa za to, že každá svojprávnna osoba má rozum priemerného človeka i schopnosť užívať ho s bežnou starostlivosťou a opatrnosťou, a že to každý môže od nej v právnom styku dôvodne očakávať.“ Žalovaný teda dôvodne očakáva, že spotrebiteľ disponuje určitou rozumovou vyspelosťou, je v rozumnej miere pozorný a vie aký tovar si kupuje, alebo akú zmluvu uzatvára.

Žalovaný zdôrazňuje, že o výške istiny úveru ako aj o Predmete financovania B bol žalobca informovaný jednak v Žiadosti o uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, ako aj v samotnej Zmluve o úvere. Žalovaný opätovne poukazuje na odpoveď Národnej banky Slovenska zo dňa 24.04.2020, v ktorej bolo konštatované: „Súčasťou dokumentácie je aj predzmluvný formulár „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ (ďalej len „formulár“), ktorým veriteľ poskytuje spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere... Z formulára ani z ostatných zmluvných a predzmluvných dokumentov nevyplýva, že by uzatvorenia poistenia alebo kúpa doplnkovej služby či tovaru bola podmienkou na poskytnutie úveru.

Zo žiadosti, formulára ako aj zmlúv je podľa nášho názoru určiteľné aké doplnkové služby, tovary alebo poisťné produkty a v akej sume sa úverom financujú.“

Dané služby, ktoré si žalobca objednal, nesúvisia s predmetom podnikania veriteľa a vznikli ako následok zmluvného dojednaní medzi žalobcom a treťou osobou. Veriteľ v danom vzťahu vystupuje ako osoba poskytujúca úver, ktorého účelom bolo práve prefinancovanie služieb špecifikovaných v predmetnej faktúre. Teda uvedený zmluvný vzťah je mimo dispozíciu veriteľa, nakoľko je len spoločnosťou, ktorej predmetom činnosti je najmä poskytovanie spotrebiteľských úverov a teda v rámci svojej podnikateľskej činnosti poskytuje svojim klientom finančné prostriedky, o ktoré však musia klienti vopred požiadať.

Vo vyjadrení žalobca uvádza, že z logiky samej je vylúčené, aby mal žalobca záujem o uvedené doplnkové služby. Podľa názoru žalovaného z logiky samej je vylúčené, aby žalobca nemal záujem o doplnkový tovar, keď o uvedený tovar sám požiadal, čo vyjadril aj svojím podpisom na Žiadosti o uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, ako aj v samotnej Zmluve o úvere a vo faktúre. Vzhľadom na uvedené skutkové a právne skutočnosti má žalovaný za to, že žalobný návrh je v celom rozsahu nedôvodný, preto žalovaný navrhuje, aby súd žalobu zamietol.

5. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného opätovne písomne vyjadril podaním zo dňa 16.12.2020, pričom uviedol, že argumentácia žalovaného prezentovaná v jeho vyjadrení opätovne opomína skutočnosť, že Kúpna zmluva a Zmluva o úvere sú vzájomne závislé zmluvy v zmysle ust. § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Podstatnou spotrebiteľskou zmluvou pre právny vzťah medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného bola práve Kúpna zmluva, z ktorej ustanovení jasne vyplýva, že tvorí právny základ na uzatvorenie Zmluvy o úvere na prefinancovanie ceny osobného vozidla a jasne a určito vymedzuje predmet, ktorý má byť prefinancovaný.

Na podporu uvedeného poukazujeme na Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 12Co/163/2019 zo dňa 19.11.2020.

Z uvedeného vyplýva, že právne významným dokumentom je vo vzťahu k výške úveru práve Kúpna zmluva!

Kúpna zmluva obsahuje jasný a určitý prejav vôle žalobcu získať úver v konkrétnej výške 6.559,00 Eur na financovanie tovaru osobného automobilu označeného v Zmluve o úvere ako „Predmet financovania A“. Avšak v Zmluve o úvere je uvedená výška úveru odlišne, a to v sume 7.801,00 v časti označenej ako „Spôsob financovania“ Zmluvy o úvere.

Žalovaný svojvoľne a jednostranne vo formulárovej Zmluve o úvere určil výšku úveru na sumu 7.801,00 Eur, pričom z Kúpnej zmluvy nevyplýva žiadny relevantný právny základ pre takéto navýšenie v podobe doplnkových služieb.

Nakoľko žalobca nemal záujem o iný tovar alebo služby ako o prefinancovanie vozidla, logicky sa v kúpnej ani úverovej zmluve nemohlo nič ďalšie „premietnuť“.

Žalobca mal záujem a vôľu iba o prefinancovanie vozidla, čo vyplýva aj z obsahu predkladaných listín! Dáva do pozornosti aj skutočnosť, že predajca (AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s.) a právny predchodca žalovaného (spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) sú dva právne odlišné, ale za to spolupracujúce subjekty, pričom právny predchodca žalovaného poveril a splnomocnil predajcu dojednaním spotrebiteľského úveru, ktorý ho aj v postavení sprostredkovateľa zastupoval pri uzatváraní Zmluvy o úvere.

V tejto súvislosti poukazuje na Rozsudok Okresného súdu Prešov, sp.zn. 9Csp/90/2020 zo dňa 12.10.2020.

Žalovaný je zodpovedný za konanie sprostredkovateľa (AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s.).

Žalovaný nesie zodpovednosť za správnosť a úplnosť všetkých povinných náležitostí v Zmluve o úvere. Ustanovenia, ktoré zjavne prehľujú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom a ustanovenia na základe ktorých má byť spotrebiteľovi poskytnuté žiadne alebo neurčité protiplnenie sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

Právna úprava neprijateľných zmluvných podmienok, ktorej účelom je zvýšiť ochranu spotrebiteľa v záväzkovom práve, je demonštratívna a odzrkadľuje formulovanie - pomenovanie zmyslu neprijateľných zmluvných podmienok.

Dáva do pozornosti aj nasledovné neprijateľné podmienky uvedené v ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ktoré by v prípade posudzovania obsahu údajne vyžiadanych služieb mali byť aplikované.

Jedna z vyššie uvedených neprijateľných zmluvných podmienok nadobudla síce účinnosť až po uzavretí predmetnej Zmluvy o úvere (t.j. po 07.10.2015), avšak poukaz na ňu v danom prípade je dôvodný, nakoľko rovnako ako tie ostatné vyššie zmienené neprijateľné zmluvné podmienky, odzrkadľuje konanie právneho predchodcu žalovaného v súvislosti s predmetnou Zmluvou o úvere.

Vzhľadom na uvedené, dávame do pozornosti aj Rozsudok Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 14Csp/5/2020 zo dňa 09.11.2020.

Žalovaný nemal ani snahu vysporiadať sa so zákonným ustanovením § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalovaný podľa nášho názoru zámerne opomína svoju argumentáciu smerovať k ustanoveniu § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, čo je logické, keďže žiadne dojednanie o zahrnutí akéhokoľvek iného doplnkového tovaru alebo služby, okrem osobného automobilu, neexistuje.

K predkladanému „Podanie vo veci VÚB Leasing, a.s., AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. - Odpoveď“ zo dňa 24.04.2020 uvádzame, že odpoveď NBS je založená iba na formálnom vyhodnotení listín, ktoré boli predložené bez zohľadnenia reálneho priebehu procesu predaja, resp. procesu dojednávania zmluvných dokumentov, čo považujeme za zásadné, nakoľko podpis spotrebiteľa získaný predajcom predložením „kopy“ listín priamo vylučuje odbornú starostlivosť dodávateľa a tiež vylučuje aj diskusiu o akejkoľvek informovanosti spotrebiteľa.

NBS neposudzovala širšie súvislosti pri procese uzatvárania zmlúv, ani obsah jednotlivých služieb, čo rezultovalo do záverov aké sú uvádzané v odpovedi NBS zo dňa 24.04.2020.

Má za to, že ochrana spotrebiteľa pri praktikách poskytovateľov úverov v spolupráci s autobazármi nedosahuje adekvátnu mieru a nie je možné ju dosiahnuť bez pochopenia (sofistikovanej) nekalej obchodnej praktiky využívanej na predajných miestach v tisíckach prípadoch dodnes.

K predkladanému Rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn.: 5CoCsp/7/2020 zo dňa 31.03.2020, uvádza, že obsahuje viacero nesprávnych záverov, ktoré vyplynuli zo skutočnosti, že bolo odignorované ustanovenie § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré sa týka závislosti zmlúv.

Vo vzťahu k uvedenému si dovoľujeme odcitovať aj niektoré časti z Rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Sžo 21/2013 zo dňa 30.04.2014.

Žalobca naďalej trvá na podanej žalobe a žiada jej v celom rozsahu vyhovieť.

6. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu opätovne vyjadril podaním zo dňa 19.1.2021, v ktorom uviedol, že neprijateľnou môže byť len taká podmienka, ktorá je oddeliteľná od spotrebiteľskej zmluvy tak, že aj po jej oddelení ostane zmluva v platnosti. Hlavný predmet plnenia nemôže byť neprijateľnou podmienkou. Poistná zmluva nemôže byť neprijateľnou podmienkou úverovej zmluvy.

Pri spracovaní žiadosti žalobcu dňa 06.10.2015 boli od žalobcu zistené údaje potrebné pre vyhodnotenie schopnosti splácať v súlade s platnou legislatívou.

Žalobca v Žiadosti o uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere uviedol príjem vo výške 1.200,-€ , ktorý príjem bol overený dopytom v Sociálnej poisťovni, pričom dopytom bola žalobcom uvedená výška príjmu potvrdená.

Žalobca uviedol v Žiadosti o uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere rodinný stav ženatý a počet vyživovaných osôb 2. Ďalej uviedol mesačné finančné výdavky (splátky úverov, hypoték lízingov) vo výške 250,-€, iné mesačné výdavky (napr. SIPO, náklady na bývanie, telefón) žalobca uviedol vo výške 150,-€.

Finančné náklady žalobcu boli okrem žalobcom uvedených, preverené dopytom do Nebankového registra klientskych informácií (NRKI) - v ktorom mal žalobca uvedenú mesačnú splátku vo výške 100,-€. Keďže žalobca uviedol v žiadosti Finančné náklady (splátky úverov, hypoték, lízingov) vo výške 250,-€ a dopytom do registra NRKI boli zistené splátky vo výške 100,-€, pre potreby výpočtu schopnosti splácať bola použitá suma vyššia - 250,-€.

Výška životného minima jednej plnoletej fyzickej osoby bola v čase posudzovania bonity 198,09€. Výška životného minima zaopatreného nepĺnoletého dieťa alebo nezaopatreného dieťa bola vo výške 90,42€ a keďže žalobca uviedol dve vyživované osoby - suma bola zdvojnásobená na hodnotu 180,42€.

Porovnaním žalobcových príjmov (1.200,-€) a výdavkov vrátane životných mínim (150€ + 250€ + 198,09€ + 180,84€ = 778,93€) bolo zistené, že žalobcovi ostáva na úhradu žiadanej splátky vo výške 198,88€ a ostatných životných potrieb suma 421,07€, čo bolo vyhodnotené ako dostatočné pre schválenie žiadosti.

Z uvedeného je teda nepochybné, že žalovaný skúmal bonitu žalobcu s odbornou starostlivosťou.

Žalovaný poukazuje na ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy, z ktorého vyplýva, že bezúročnosť úveru môže spôsobiť iba hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1, pričom týmto porušením sa rozumie posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Z dôkazov predložených žalovaným však jednoznačne vyplýva, že k hrubému porušeniu povinnosti skúmať bonitu nedošlo, keďže žalovaný mal k dispozícii všetky spomenuté údaje.

Z uvedeného dôvodu poskytnutý úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

Žalovaný na základe vyššie uvedeného žiada žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

7. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom žalobcu, prečítaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.l. 9-12, kúpnej zmluvy č.l. 13, výpisu z OR žalovaného č.l. 14, výpisu z OR obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. č.l. 16, prehľadu transakcií a úhrad žalobcu č.l. 17-20, predžalobnej výzvy č.l. 21, kópie poštového podacieho hárku č.l. 22, kópie poistenia Carlife garancia č.l. 43, žiadosti o uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.l. 44, informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov č.l. 45, štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere č.l. 46-47, faktúry č. FVAA6171/150485 č.l. 48, informácie o zaplatení splátky č.l. 66, odpovede na žiadosť žalobcu od MS SR č.l. 100-103, čestných prehlásení a zmlúv o spotrebiteľskom úvere I. T., D. T., A. R.É., H. T., H. Z., S. Š., S. J., R. H., L. T., R. J., D. O., C. Š. č.l. 104-163, správy NBS č.l. 180-183 a zistil tento skutkový stav:

8. Žalobca, ako dlžník, uzatvoril so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. so sídlom v Kežmarku (právnym predchodcom žalovaného) Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 120157343 dňa 7.10.2015 s tým, že veriteľ bol zastúpený obchodnou spoločnosťou Autocentrum AAA Auto, a.s. (predávajúcim v zmysle nižšie uvedenej kúpnej zmluvy (č.l. 9-12)).

9. V zmysle predmetnej úverovej zmluvy zmluvné strany predmet financovania rozdelili na časť „A“ ako motorové vozidlo Suzuki Swift 1,2 VVT GLX Special Edition s uvedením ceny predmetu financovania 7.759,- € a v časti predmet financovania „B“ doplnkový tovar a služby pozostávajúci z bezdrôtovej kamere s navigáciou 140,- €, garancia Carlife 540,- €, Mini Gap 200,- €, doplnkový zákaznícky servis 292,- €, balíček povinnej výbavy 48,- € a čierne koberce 15,- €, spolu 1.242,- € označené ako „dohodnutá kúpna cena predmetu financovania „B““.

10. Zmluvné strany v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere dojednali spôsob financovania v splátkach vo výške 198,88 € s dátumom prvej splátky dňa 22.10.2015 v splátkach splatných vždy do 22. dňa v mesiaci pri celkovej výške úveru 7.801,- €, celkovej čiastke 11.932,80 € a s uvedením najvyššej prípustnej výšky odplaty 27 %.

11. V časti zmluvy označenej ako „Spôsob financovania“ je vyznačené, že klient podpisom zmluvy berie na vedomie, že výška poskytnutého úveru predstavuje dodatok kúpnej ceny predmetu financovania „A“ vo výške 6.559,- €, kúpnu cenu predmetu financovania „B“ vo výške 1.242,- €.

12. Žalobca, ako kupujúci, uzatvoril s predávajúcim Autocentrum AAA Auto, a.s., Bratislava (zástupcom veriteľa Consumer Finance Holding, a.s., Kežmarok v zmysle Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 7.10.2015), ktorej predmetom bola kúpa osobného motorového vozidla zn. Suzuki Swift za kúpnu cenu dohodnutú vo výške 7.759,- € s DPH s tým, že časť kúpnej ceny vo výške 1.200,- € bola predávajúcemu zaplatená v hotovosti a zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 6.559,- € odkazom na Úverovú zmluvu č. 120157343 bude zaplatená prostredníctvom úveru od obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. V časti I. Predmet zmluvy zmluvné strany špecifikujú, že predmetom kúpy je automobil špecifikovaný vyššie, jeho súčasti a príslušenstva za vyššie uvedenú kúpnu cenu.

13. Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Prešov, oddiel Sa, vložka č. 10315/P vyplýva, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. (pôvodný veriteľ) zanikla v dôsledku rozdelenia s právnym nástupcom VÚB, a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, resp. VÚB, a.s., Bratislava.

14. Z prehľadu transakcií žalobcu od 22.10.2015 do 31.07.2020 (č.l. 17-20) vyplýva, že na základe trvalého platobného príkazu žalobca uhrádzal v prospech žalovaného pravidelne mesačne sumu 198,88 €.

15. Predžalobnou výzvou zo dňa 11.08.2020 (č.l. 21) žalobca vyzval žalovaného na dobrovoľné plnenie vo výške 477,16 € titulom bezdôvodného obohatenia s určením lehoty plnenia do 18.08.2020, pričom zaslanie na poštovú prepravu preukázal poštovým podacím hárkom č. EPH207654348 (č.l. 22).

16. Z poisťnej zmluvy „Poistenie Carlife Garancia“ č. CGS040555 zo dňa 7.10.2015 vyplýva, že žalobca podpísal zmluvu poisťnú so spoločnosťou Lloyd's Syndicate na poisťný program Carlife Garancia Carlife Garancia 4 hviezdy**** (č.l. 43).

17. Zo žiadosti o uzatvorenie zmluvy o sprostredkovateľskom úvere žalobcu adresovanej Consumer Finance Holding, a.s., Kežmarok (č.l. 44) vyplýva, že žalobca žiada o uzatvorenie spotrebiteľskej zmluvy za účelom financovania predmetu „A“ motorové vozidlo Suzuki Swift 1,2 VVT GLX Special Edition a predmetu „B“ doplnkových služieb a tovaru.

18. Z potvrdenia vydaného žalobcovi spoločnosťou VÚB Leasing, a.s., divízia Quatro Car zo dňa 5.10.2020 (č.l. 66) vyplýva, že žalobca zaplatením poslednej splátky Zmluvy o úvere č. 120157343 ukončil zmluvný vzťah so spoločnosťou.

19. Z čestných prehlásení predložených žalobcom (I. T.Á., D. T., A. R., H.L.S. T., H.L.S. Z., S. Š.I., S. J., R. H., L. T., R.S. J., D. O., C. Š.I.) vyplýva, že v prevádzke autobazáru strávili viac hodín, žiadali o úvere za účelom financovania kúpy motorového vozidla, iné služby ani tovar nepožadovali.

20. Z výpovede žalobcu na pojednávaní dňa 20.05.2021 vyplýva, že na základe rodinného rozhodnutia o kúpe nového motorového vozidla si vozidlo vyhládok u poskytovateľa Autocentrum AAA Auto, a.s. s tým, že sa rozhodol svoje „staré“ auto ako protihodnotu zložiť a kúpiť si auto nové. Po príchode do pobočky v Lučenci sa riešila otázka odkupu starého vozidla, čakalo sa nejakú hodinu - hodinu a pol s návrhom protistrany, že vozidlo odkúpi za 500,- €, s čím žalobca nesúhlasil a reagoval protinávrhom 1.500,- €, nakoniec sa dosiahla dohoda 1.200,- € a táto suma bude započítaná oproti cene nového vozidla. Následne sa prišlo k tomu, potom ako odovzdal doklady od svojho vozidla, k otázke kúpy nového vozidla. Nakoľko žalobca, resp. jeho rodina nemala dostatočnú hotovosť, chceli zvyšok kúpnej ceny úverovať s tým, že protistrana uviedla, že v tom nie je problém, že doklady pripraví. Všetko bolo v réžii predávajúceho, následne všetky údaje, ktoré žalobca poskytol a predložil občiansky preukaz, výpis z účtu o transakciách za tri mesiace dozadu, čo bola jeho požiadavka, si predávajúci zobral a mal to nahodiť do nejakých schém úverových spoločností, s ktorými mal zrejme zmluvné vzťahy, čo trvalo nejaký čas kým to bolo vyhodnotené. Odvtedy ako doklady boli zobrať, musel čakať nejaké 2-3 hodiny, následne bol pozvaný do kancelárie, kde bola predložená úverová zmluva, aby si ju prečítal. Keď sa so zmluvou oboznámil, zistil, že suma je iná ako zamýšľal, pretože sú tam uvedené nejaké položky, nejaké doplnkové poistenia alebo nejaké služby, s ktorými nesúhlasil, povedal, že s takýmto úverovým navýšením nesúhlasí, nechce tieto služby a za tých podmienok, že bude financovať úverom v banke kúpu vozidla sám a takto si vozidlo sám zakúpi, s čím však protistrana nesúhlasila. Predávajúci uviedol, ak nebude realizovaná kúpa ním navrhovaným spôsobom a úverom, k odpredaju za deklarovaných podmienok nedôjde. Žalobca súhlasil, že nebude financovať kúpu cez banku, že auto zoberie od predávajúceho, ale bez doplnkových vecí. Boli tam zahrnuté nejaké koberčky, podložky pod ŠPZ, poistenie, pretože deklaroval, že si poistenie vie vybaviť sám a tieto veci nepotrebuje, pretože mu zostali z pôvodného vozidla. Na to mu bolo povedané, že to nie je možné a že sa to predáva tak ako je uvedené. Na jeho protinávrh bolo reagované, že to musí byť predjednané s vedením, opäť bol vyzvaný na čakanie, čakal nejaké štyri hodiny a keď bolo už okolo deviatej, pol desiatej hodiny večer, opäť ho pozvali do kancelárie, kde mu bolo povedané, že ak auto chce, musí tieto podmienky akceptovať aj s tými cenami, ktoré on odmietal, inak mu predané nebude. Zmluva bola opäť predložená, túto si prečítal, oboznámil sa s ňou, aj s tými doplnkovými službami, ktoré boli zahrnuté, zistil, že poistenie je na tri roky, tak deklaroval či je možné, aby bolo poistenie len na rok, na čo mu bolo povedané, že to možné nie je. Fakticky inú možnosť ako podpísať zmluvu vrátane poistky nemal. Veci v zmysle časti „B“ úverovej zmluvy, a to kamera, koberčky, podložky sa nachádzali v aute v nejakej krabici, bolo mu povedané, že sa to takto predáva. Vo vzťahu k doplnkovým službám, zákazníckeho servisu, nevedel čo je predmetom tejto služby ani ju nepožadovať. Vo vzťahu k poisteniu Carlife Garancia sa nejednalo o havarijné alebo povinné zmluvné poistenie, bolo mu to prezentované tak, že auto je nové, jedná sa o poistenie do troch rokov, ak by sa vyskytla nejaká porucha na tomto vozidle. Vo vzťahu k službe mini gap, nevedel čo je predmetom tejto služby, pričom bolo mu povedané, že úver mu nebude poskytnutý len za tých podmienok, ktoré sú obsiahnuté v úverovej zmluve. Zmluvu podpísal preto, lebo to auto chcel, zároveň už ani inú možnosť nemal, pretože sa dohodol o vykúpení svojho predchádzajúceho vozidla, a teda zostal bez motorového vozidla, takže zmluvu podpísal.

21. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) v znení ku dňu 7.10.2015, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

22. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ v znení ku dňu 7.10.2015, ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

23. Podľa § 2 písm. a), b), g) ZoSÚ v znení ku dňu 7.10.2015, na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

24. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ v znení ku dňu 7.10.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

25. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ v znení ku dňu 7.10.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

26. Podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) ZoSÚ v znení ku dňu 7.10.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

27. Podľa § 15 ods. 1 ZoSÚ v znení ku dňu 7.10.2015, zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.

28. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení ku dňu 7.10.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

29. Podľa § 52 ods. 2 OZ v znení ku dňu 7.10.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

30. Podľa § 52 ods. 3 OZ v znení ku dňu 7.10.2015, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 52 ods. 4 OZ v znení ku dňu 7.10.2015, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 52a ods. 2 OZ v znení ku dňu 7.10.2015, ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

33. Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení ku dňu 7.10.2015, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

34. Podľa § 53 ods. 2 OZ v znení ku dňu 7.10.2015, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

35. Podľa § 53 ods. 3 OZ v znení ku dňu 7.10.2015, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

36. Podľa § 53 ods. 5 OZ v znení ku dňu 7.10.2015, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

37. Podľa § 53 ods. 8 OZ v znení ku dňu 7.10.2015, ak poskytne dodávateľ spotrebiteľovi plnenie a spotrebiteľ si ho neobjednal, nie je spotrebiteľ povinný plnenie vrátiť ani ho uschovať; vylúčené sú aj ďalšie nároky dodávateľa voči spotrebiteľovi. Nevyžiadaným plnením je aj ďalšie opakujúce sa plnenie poskytnuté spotrebiteľovi na základe zmluvy uzavretej prostriedkami diaľkovej komunikácie, ak spotrebiteľ výslovne o takéto plnenie nepožiadaval. Ak dodávateľ nepreukáže opak, považuje sa opakujúce sa plnenie vždy za nevyžiadané.

38. Podľa § 54 ods.1 OZ v znení ku dňu 7.10.2015, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

39. Podľa § 54 ods.2 OZ v znení ku dňu 7.10.2015, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

40. Podľa § 451 ods. 1 OZ v znení ku dňu 7.10.2015, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

41. Podľa § 451 ods. 2 OZ v znení ku dňu 7.10.2015, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

42. Podľa § 454 OZ v znení ku dňu 7.10.2015, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

43. Podľa § 517 ods. 1 OZ v znení ku dňu 7.10.2015, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

44. Podľa § 517 ods. 2 OZ v znení ku dňu 7.10.2015, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

45. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení ku dňu 19.8.2020 a 27.10.2020 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

46. Žalobca sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia tvrdiac, že z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru zaplatil v prospech žalovaného, resp. jeho právneho predchodcu viac ako bolo jeho povinnosťou. Žalobca je teda aktívne vecne legitimovaným na podanie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia od toho o kom tvrdí, že sa na jeho úkor obohatil. Žalovaný je pasívne vecne legitimovaným z dôvodu, že pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. ku dňu 01.01.2018 zanikol v dôsledku rozdelenia a jeho právnym nástupcom sa stal žalovaný VÚB Leasing, a.s., Bratislava. Uvedená skutočnosť medzi stranami sporu nebola sporná.

47. Žalobca, ako dlžník, uzatvoril Úverovú zmluvu s veriteľom Consumer Finance Holding, a.s., ako právnym predchodcom žalovaného pod č. 120157343 dňa 7.10.2015. Predmetná zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. OZ a zároveň je aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Zároveň zmluva o spotrebiteľskom úvere je v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluvou o viazanom spotrebiteľskom úvere, nakoľko na základe tejto zmluvy právny predchodca žalovaného poskytol žalobcovi viazaný spotrebiteľský úver na zaplatenie kúpnej ceny osobného motorového vozidla v zmysle kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným ako kupujúcim a predávajúcim Autocentrum AAA auto, a.s., Bratislava dňa 7.10.2015 (rovnaký deň ako bola uzatvorená zmluva o úvere). Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená za účelom financovania časti kúpnej ceny v zmysle Kúpnej zmluvy zo dňa 7.10.2015 s tým, že kúpna cena dohodnutá v kúpnej zmluve vo výške 7.759,- € bola uhradená v hotovosti kupujúcim vo výške 1.200,- € a vo zvyšnej časti 6.559,- € bola zaplatená prostredníctvom úveru na základe Úverovej zmluvy č. 120157343 uzatvorenej medzi kupujúcim, ako dlžníkom (žalobcom) a obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., ako veriteľom. Kúpna cena a spôsob jej zaplatenia sú uvedené spôsobom v kúpnej zmluve špecifikovaným. Následne v úverovej zmluve uzatvorenej medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného predmet financovania je rozdelený do dvoch skupín, a to skupina „A“ motorové vozidlo zn. Suzuki Swift v zmluve špecifikované vo výške úveru 7.759,- € čo má predstavovať dohodnutú kúpnu cenu, a teda predmet financovania „A“ a v časti „B“ doplnkový tovar a služby v cene 1.242,- € pozostávajúci z bezdrôtovej kamery s navigáciou 140,- €, garancie Carlife 540,- €, Mini Gap 200,- €, doplnkový zákaznícky servis 299,- €, balíček povinnej výbavy 48,- € a čierne koberce 15,- €. Základnou otázkou vo vzťahu k úverovej zmluve je preto otázka čo bolo predmetom financovania, resp. aká bola vôľa žalobcu ohľadom výšky úveru a účelu financovania predmetu úveru zo strany žalobcu. Vôľa žalobcu tak, ako to vyplynulo aj z jeho výpovede, ktorá nebola žalovaným namietaná a tak ako to aj vyplýva z kúpnej zmluvy a zmluvy o úvere v časti „A“ bola financovať úverom zvyšok kúpnej ceny vo výške 6.559,- €. V zmysle kúpnej zmluvy žalobca nadobudol vlastnícke právo k motorovému vozidlu tak, ako je špecifikované v predmete kúpnej zmluvy, nenadobudol však vlastnícke právo k veciam, ktoré následne boli uvedené ako predmet financovania pod písmenom „B“ úverovej zmluvy, teda nebol ani dôvod, aby tieto veci boli úverovou zmluvou financované (bezdrôtová kamera s navigáciou, balíček povinnej výbavy, čierne koberce), rovnako žalobca neprejavil vôľu prijať úver od veriteľa vo vzťahu k financovaniu služieb (garancia Carlife, Mini Gap, doplnkový zákaznícky servis). Žalobca jednoznačne prejavil vôľu prijať úver za účelom financovania zvyšku kúpnej ceny motorového vozidla vo výške 6.559,- € a v tomto je jeho prejav vo vzťahu k výške úveru s prejavom veriteľa nezhodným. K zmene kúpnej zmluvy nemohlo dôjsť odkazom v zmluve o spotrebiteľskom úvere v časti spôsob financovania, kde zvýrazneným je síce uvedené, že „Klient podpisom zmluvy berie na vedomie, že výška poskytnutého úveru predstavuje doplatok kúpnej ceny predmetu financovania „A“ vo výške 6.559,- € (čo korešponduje vôli žalobcu).“, Kúpnu cenu predmetu financovania „B“ vo výške 1.242,- €.“, k zmene kúpnej ceny ohľadom predmetu financovania „B“ však nemohlo dôjsť vo vzťahu ku kúpnej zmluve zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatvorenou medzi inými zmluvnými stranami, keďže samotný veriteľ zmluvy o spotrebiteľskom úvere a predávajúci v zmysle kúpnej zmluvy nie sú totožné subjekty hoci dlžník a kupujúci totožní sú. Z uvedeného dôvodu preto k takémuto navýšeniu kúpnej ceny ani s odkazom

na kúpnu zmluvu dôjsť nemohlo. Navyiac ani samotná fakturácia nekorešponduje písomne uzatvorenej kúpnej zmluve (č.l. 48). V zmluve o spotrebiteľskom úvere právny predchodca žalovaného v predmetnej úverovej zmluve, ktorú súd považuje za zmluvu z hľadiska pojmového za formulárovú určil jednostranne výšku úveru sumou 7.801,- € a doplnil predmet financovania v časti „B“ (doplnkový tovar a služby), o ktorý ale žalobca nežiadal, tieto doplnkové služby si dobrovoľne nezvolil a boli pre žalobcu dodatočne povinnými nákladmi. Pri podpise zmluvy žalobca vo vzťahu k predmetu financovania „B“ vyjadril nesúhlas s týmto financovaním, avšak vzhľadom na ním popisovaný dej predchádzajúci podpisu úverovej zmluvy, konkrétne predaj vlastného vozidla, čakanie na úverovú zmluvu po dobu niekoľkých hodín, prijatie týchto služieb bolo podmienkou získania úveru a žalobca mal preto možnosť zmluvu v predformulovanom znení iba podpísať alebo ako celok odmietnuť. Podobný dej popisujú vo svojich čestných vyhláseniach viaceré fyzické osoby v dôkazoch predložených žalobcom (A. R., H. T., H. Z., S. Š., S. J.). Ide teda o typický príklad spotrebiteľskej zmluvy, kedy spotrebiteľ vstúpil do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosti zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník v rámci osobitnej ochrany spotrebiteľov v § 52 a nasl. OZ výslovne stanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v prospech spotrebiteľa sú neprijateľné a neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). Potom údaj o výške istiny (celkovej výške) spotrebiteľského úveru uvedený v zmluve sumou 7.801,- € je nesprávny, rovnako ako aj RPMN, čo v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) v spojení s § 11 ods. 1 písm. b), d) sú dôvodmi bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (nesprávny údaj o celkovej výške istiny a z toho vyplývajúci nesprávny výpočet RPMN).

48. Vôľa žalobcu bola v prvom rade nadobudnúť motorové vozidlo na základe osobitnej kúpnej zmluvy a v časti toto vozidlo financovať spotrebným úverom. Žalobca vlastnícke právo k motorovému vozidlu aj takto nadobudol, preto nebol dôvod, aby spotrebiteľskou zmluvou financoval nad rámec vecí, ktoré reálne kúpnu zmluvou nadobudol, resp. vecí a služieb, ktoré získať nechcel, takto financoval a úver si navyšoval. Vôľou žalobcu bolo získať úver v konkrétnej výške zvyšku nezaplatennej kúpnej ceny 6.559,- €, žiadne doplnkové služby sám nežiadal a dobrovoľne si nezvolil, dokonca tieto namietal, pričom mu vyhovené nebolo a v prípade, že úver chcel získať, zmluvu musel uzatvoriť v znení ako mu bola veriteľom predložená. Doplnkové služby sú fakticky skrytými poplatkami za poskytnutie úveru a boli pre žalobcu dodatočne povinnými nákladmi, preto nie je dôležité pomenovanie týchto povinných nákladov, ale ich skutočný účel. Povinné náklady v žiadnom prípade nesmú tvoriť istinu úveru. Súčasťou istiny úveru v zmysle § 15 ZoSÚ (osobné motorové vozidlo) tovary a služby samostatne byť nemôžu, tieto majú súvis so samotným úverom a nie sú viazané na predmet kúpy, nakoľko predmet kúpy je jasne kúpnu zmluvou definovaný. Predmetné služby a doplnkový tovar v zmysle predmetu financovania časti „B“ úverovej zmluvy sa viažu k predmetnej úverovej zmluve ako dodatočný náklad, nakoľko kúpna zmluva za účelom financovania kúpnej ceny, z ktorej táto vyplýva, uvedené tovary ani služby ako predmet kúpy neuvádza. Navyiac úverovú zmluvu podpisoval právny predchodca žalovaného v zastúpení predávajúcim (predávajúci motorového vozidla), preto musel vedieť pri uzatváraní úverovej zmluvy, o financovanie ktorých položiek vo vzťahu ku kúpnej zmluve mal žalobca záujem a o ktoré naopak záujem nemal (žalobca sa dokonca snažil uvedené doplnkové služby a tovary v úverovej zmluve odmietnuť) a v súlade s tým mal aj postupovať veriteľ pri koncipovaní úverovej zmluvy.

49. Pre vyhlásenie úveru za bezúročný a bezpoplatkový v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch je postačujúce, ak chýba čo i len jedna z obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, resp. je uvedená nesprávne. V predmetnej veci je preukázaný nedostatok obsahovej náležitosti „výška úveru“, ktorá vzhľadom na absenciu vôle dlžníka pri podpise úverovej zmluvy je uvedená nesprávne, zároveň však z tohto dôvodu je nesprávne vypočítaná aj príslušná RPMN takéhoto úveru, sú tu teda dva dôvody pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť.

50. Medzi stranami sporu nebolo sporným, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 6.559,- €, pričom v prospech úverového účtu uhradil žalobca za obdobie od 20.11.2015 do 20.07.2020 sumu vo výške 11.336,16 €, teda pri bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru žalobca uhradil sumu 4.777,16 € bez právneho dôvodu žalovanému, čo korešponduje obdobiu od 20.07.2018 do 20.07.2020. Žalovaný uhradil celkovo 11.932,80 €, a to 60-timi splátkami po 198,88 €. K vzniku bezdôvodného obohatenia došlo prvýkrát 20.06.2018, kedy uhradená suma žalobcom vo výške 198,88 €, v časti 194,84 € bola započítaná na istinu úveru a 4,04 € už predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného. Za obdobie od 20.06.2018 do 20.09.2020 preto bezdôvodné obohatenie žalovaného predstavuje 5.373,80 € (11.932,80 € - 6.559,- €). Predmetné bezdôvodné obohatenie je povinný preto žalovaný vydať.

51. Žalobca vyznal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia podaním zo dňa 11.08.2020 s poskytnutím lehoty do 18.08.2020. Žalovaný bezdôvodné obohatenie v lehote nevydal, preto vzniklo žalobcovi právo taktiež na zaplatenie príslušného úroku z omeškania zo sumy 4.777,16 € od 19.08.2020. Zároveň súd priznal úrok z omeškania zo sumy 596,64 € od 20.07.2020, t.j. dni nasledujúcim po doručení rozšíreného návrhu.

52. Zároveň súd poukazuje v predmetnej veci na viac-menej ustálenú rozhodovaciu činnosť súdov Slovenskej republiky, a to Krajského súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 12Co/13/2019, 12Co/163/2019, 15CoCsp/34/2020 týkajúcu sa obsahovo identických konaní.

53. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

54. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

55. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

56. Žalobca bol v konaní úspešný, súd mu preto priznal právo na náhradu trov konania od žalovaného v celosti. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti vo veci samej samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Filákovská cesta 287, 984 01 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.